

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2016, č. j. 590 328 1923/315-JJ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků žalobce **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalované vydané dne 30. 3. 2016 pod č. j., kdy žalovaná v námitkovém řízení rozhodla o námitkách žalobce tak, že námitky se zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. ze dne 12. 1. 2016 se potvrzuje.

Pokud jde o uvedené rozhodnutí, v odůvodnění, žalovaná uvedla, že ČSSZ dne 12. 1. 2016 rozhodnutím zamítla žádost žalobce o zvýšení invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Uvedla dále, že dne 22. 1. 2016 ČSSZ obdržela podání žalobce, v němž tento uvádí, že žádá o započtení částky ve výši 978.845 Kč do jeho vyměřovacího základu. Sděluje, že z této částky bylo odvedeno sociální pojistné ve výši 33.160 Kč, což je uvedeno na straně 5 rozsudku Městského soudu v Brně, jehož Městská správa sociálního zabezpečení Brno odeslala ČSSZ dne 15. 9. 2015. Na závěr dodává, že šlo o neplatnou výpověď a náhradu mzdy.

ČSSZ, jak uvedla, přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, včetně rozsahu uplatněných námitek.

Dne 11. 12. 2015 obdržela ČSSZ podání účastníka řízení datované 10. 12. 2015, v němž žádá o navýšení jeho vyměřovacího základu o částku ve výši 978.845 Kč, přepočet výše jeho důchodu a jeho doplacení. Tuto žádost doložil kopií rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 31 C 16/2011-254 ze dne 12. 8. 2015, které nabylo právní moci dne 5. 9. 2015.

Ze spisové dokumentace žalobce bylo zjištěno, že rozhodnutími ČSSZ č. I až III č. j. ze dne 30. 11. 2009 byl realizován rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 34 Cad 107/2008 ze dne 28. 5. 2009, na jehož základě byla účastníku řízení započtena náhrada mzdy a provedena úprava všech důchodových dávek, jichž byl poživitelem, tedy částečného invalidního důchodu (od 12. 9. 2002), plného invalidního důchodu (od 7. 7. 2003) a částečného invalidního důchodu (od 6. 12. 2004) podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zdp. Na základě evidenčních listů důchodového pojištění ze dne 28. 11. 2006 byla započtena doba pojištění od 18. 7. 1995 do 12. 12. 2003 a vyměřovací základy v celkové výši 414.498 Kč (náhrada mzdy). Úhrny vyměřovacích základů a doby pojištění jsou vedeny v osobních listech důchodového pojištění ze dnů 1. 9. 2009 a 3. 11. 2009, jež tvořily nedílnou součást výše uvedených rozhodnutí ČSSZ.

Rozsudkem Městského soudu v Brně č. j. 31 C 16/2011-254 ze dne 12. 8. 2015, které nabylo právní moci dne 5. 9. 2015, byla účastníku řízení uložena povinnost zaplatit žalobci (JUDr. P. P.) částku 200.844 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku a návrh žalobce, aby mu byl účastník řízení povinen zaplatit částku 223.519 Kč, byl zamítnut. ČSSZ nebyla uvedeným rozsudkem uložena žádná povinnost.

K námitkám účastníka řízení, týkajícím se započtení částky ve výši 978.845 Kč do jeho vyměřovacího základu Česká správa sociálního zabezpečení sděluje, že tato částka, jak je mj. uvedeno v odůvodnění na straně 5 předloženého rozsudku, byla celkovou dlužnou částkou, kterou žalobce byl povinen účastníku řízení zaplatit na základě rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 20 C 181/98-111 ze dne 13. 7. 2005, tedy včetně náhrady mzdy, úroků z prodlení a nákladů soudního řízení. Dle ustanovení § 16 odst. 3 zdp vyměřovacím základem pojištěnce je vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona a za dobu před 1. 1. 1996 hrubý výdělek stanovený pro účely důchodového zabezpečení podle předpisů platných před 1. 1. 1996. Do vyměřovacího základu pojištěnce se zahrnuje náhrada mzdy, platu nebo jiného příjmu započitatelného do vyměřovacího základu pro stanovení pojistného

podle zvláštního zákona nebo hrubého výdělku náležející v případě uvedeném v § 11 odst. 2 větě třetí v kalendářních měsících, za které náležela; tato náhrada, která náleží na základě pravomocného rozhodnutí soudu nebo mimosoudní dohody, se započte v kalendářních měsících, za které náleží, a pokud nebyla její výše v jednotlivých kalendářních měsících stanovena, rozpočte se úměrně na celá období, kterých se toto rozhodnutí nebo tato dohoda týká. Z uvedeného vyplývá, že úroky z prodlení ani náklady soudního řízení nelze do vyměřovacího základu zahrnout.

S ohledem na tyto skutečnosti rozhodla ČSSZ tak, jak je ve výroku uvedeno.

Pokud jde o žalobu žalobce, která směřuje proti uvedenému rozhodnutí, žalobce požadoval započítat částku 978.845 Kč do jeho vyměřovacího základu, což se dosud nestalo. Odkázal na rozsudek Městského soudu v Brně č. j. 31 C 16/2011-199, z jehož odůvodnění dle žalobce zcela jednoznačně vyplývá, že celkem měl bývalý zaměstnavatel žalobce (Správa nemovitostí města Brna, státní podnik v likvidaci) žalobci vyplatit na náhradě mzdy 978.845,30 Kč a tomu odpovídá i srážka na sociálním pojištění ve výši 214.560 Kč, jak je uvedeno v odůvodnění rozsudku Městského soudu v Brně, který žalobce v kopii založil do spisu a na jehož odůvodnění se odvolával.

Pokud jde o uvedený rozsudek Městského soudu v Brně, v předmětné věci byla žalobcem Správa nemovitostí města Brna, státní podnik v likvidaci, a žalovaným pan J. P. Žalobce po žalovaném požadoval zaplacení částky 424.363,00 Kč s příslušenstvím a soud rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 200.844 Kč od právní moci rozsudku a že návrh žalobce, aby mu byl žalovaný povinen zaplatit částku 223.519 Kč, se zamítá.

Pokud jde o uvedené rozhodnutí, je z něho zřejmé, že se jedná o finanční plnění vzniklé z pracovněprávního vztahu a odůvodnění, na něž žalobce odkázal, je uvedeno mj. toto:

Z výpisu účtu žalobce vedenému u UniCredit Bank vyplývá, že dne 29. 7. 2009 byla ve prospěch žalovaného odvedena částka 506.486 Kč. Exekuční oddělení Městského soudu v Brně sdělilo žalobci svým dopisem ze dne 3. 2. 2010, že zasílá žalobci výpočet úroků z prodlení, který je k dopisu přiložen a z tohoto výpočtu úroků vyplývá, že celková částka úroků činí 564.347,30 Kč, dlužná jistina celkem 414.498 Kč a celkem tak měl žalobce žalovanému zaplatit 978.845,30 Kč. Z této dlužné částky bylo celkem žalobcem žalovanému uhrazeno 231.937,28 Kč a 200.352 Kč a 50.000 Kč, tedy celkem 482.289,28 Kč a zbývá mu tedy zaplatit celkem 496.556 Kč. Dále z výpočtu úroků vyplývá, že částka ve výši 36.698 Kč započtena nebyla, neboť nebyla žalobcem nijak doložena. Svým sdělením ze dne 15. 10. 2009 exekuční oddělení Městského soudu v Brně žalobci sdělilo, že ve věci výkonu rozhodnutí vedeného pod sp. zn. 64E 155/207 nedošlo ke způsobené škodě nesprávným úředním postupem při výkonu rozhodnutí.

Z výpisu z účtu žalobce vedeného u HBV bank vyplývá, že dne 7. 9. 2006 byla provedena srážka na sociální pojištění v celkové výši 214.560 Kč, dále srážka záloh na dani v celkové výši 144.746 Kč a na zdravotní pojištění ve prospěch Revírní bratrské pokladny celkem 55.958 Kč. Z malé rekapitulace mezd za období srpna 2006 pak vyplývá, že odvod

záloh na dani byl proveden v celkové výši 144.746 Kč, dále odvod zdravotního pojištění byl proveden celkem ve výši 85.199 Kč, z toho na zdravotní pojištění ve prospěch Revírní bratrské pokladny byla odvedena částka v celkové výši 55.958 Kč, z toho za žalovaného celkem 18.653 Kč.

Na straně 5, třetí odstavec uvedeného rozsudku pak uvedeno:

Při zjišťování, zda na straně žalovaného došlo k jeho bezdůvodnému obohacení plněním ze strany žalobce dne 31. 8. 2006 a dne 29. 7. 2009 a pokud ano, tak v jaké výši, se soud zcela opřel o výpočet dlužné jistiny a úroků dle rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 20 C 181/98-111 ze dne 13. 7. 2005, který byl proveden exekucním oddělením Městského soudu v Brně a žalobci oznámen dopisem ze dne 3. 2. 2010. Z této listiny plyne, že celková dlužná částka, kterou byl žalobce žalovanému povinen zaplatit dle rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 20 C 181/98-111 ze dne 13. 7. 2005 činila 978.845,30 Kč a takto byla, jak vyplynulo z provedeného dokazování příslušnými výpisy z účtů, žalovanému na jeho účet (včetně nákladů řízení) poukázána. V řízení bylo však současně prokázáno, a to výpisem z účtu žalobce ze dne 7. 9. 2006 ve spojení s rekapitulací mezd za měsíc srpen 2006 a přehledem o odvodech, že žalobce provedl převodem ze svého účtu srážku na dani z příjmu žalovaného za měsíc srpen 2008 ve výši 112.333 Kč, dále na zdravotní pojištění za měsíc srpen 2008 ve výši 18.653 Kč a na sociální pojištění ve výši 33.160 Kč. Těmito důkazy byla zcela vyvrácena obrana žalovaného spočívající v tvrzení, že žalobce nijak nedoložil, že by příslušným orgánům státní správy srážky na dani z příjmu, zdravotní a sociální pojištění skutečně provedl. Za situace, kdy bylo v řízení prokázáno, že žalobce plnil na základě nařízeného výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 64E 155/2007 žalovanému „hrubou mzdu“ a současně za žalovaného plnil zákonné odvody, viz výše v celkové výši 164.146 Kč, pak je návrh žalobce na vydání bezdůvodného obohacení důvodný v rozsahu této částky.

Na str. 6 pak uvedeno, že soud tak shledal nárok žalobce dle § 451 odst. 1 občanského zákoníku důvodným v rozsahu 200.844 Kč, ve zbytku žalobu zamítl. Soud neshledal důvod, pro který by žalovaný neměl mít právo na zákonné úroky z prodlení z přiznané náhrady mzdy v „hrubé“ výši.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 19. 7. 2017, u něhož žalobce uvedl, že se odvolává na svou žalobu a trvá na tom, že při výpočtu výše invalidního důchodu žalobci měla být započítána částka 978.845,30 Kč. Tato částka představuje náhradu mzdy za období let 1995 až 2002. Pokud je v odůvodnění rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 31 C 16/2011 na str. 3 uvedeno, že tato celková částka se skládá z úroků ve výši 564.347,30 Kč a z dlužné jistiny ve výši 414.498 Kč, toto není pravdivé, neboť celá částka 978.845,30 Kč představuje náhradu mzdy za období let 1995 až 2002. To je zcela jasně patrné z následujícího odstavce uvedeného rozsudku, z něhož vyplývá, že z účtu žalobce byla provedena srážka na sociální pojištění v celkové výši 214.560 Kč a dále srážka záloh na dani v celkové výši 144.746 Kč a na zdravotní pojištění celkem 55.958 Kč. Vzhledem k tomu, že byl proveden odvod na sociální pojištění ze strany žalobce v uvedené věci ve výši 214.560 Kč, je už z tohoto zcela jasně patrné, že se jednalo o odvod z celkové náhrady mzdy ve výši 978.347,30 Kč. Pokud jde o rozsudek ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn.

31 C 16/2011, tento rozsudek je pravomocný, proti němu žalobce odvolání nepodával, protože od počátku věděl, že je to „blbost“. V tomto směru poukazoval na to, že ve věci mzdových nároků žalobce rozhodoval už v roce 2003 Nejvyšší soud ČR a všechny civilní spory, které žalobce vedl v souvislosti s pracovněprávním sporem se zaměstnavatelem, byly ukončeny v roce 2006. V současné době žalobce není v žádném občanskoprávním sporu ohledně mzdových nároků, celá tato situace vznikla tím, že úřednice na soudech, zejména na oddělení výkonu rozhodnutí, si vždy přečtou z rozsudků, které byly vydávány, pouze výrok a vůbec se nezaobírají tím, co je uvedeno v odůvodnění rozsudku. Tím nastala i tato situace, protože kdyby si řádně přečetly odůvodnění rozhodnutí, bylo by jim např. zcela jasné, že náhrada mzdy v případě žalobce měla být vyplacena 978.845,30 Kč. Pokud by si úřednice na soudech řádně přečetly rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 21 Cdo 1419/2002, jednalo by se k dnešnímu dni už o částku více než 1.000.000 Kč, která by měla být žalobci vyplacena. S ohledem na výši minimální mzdy v současné době by se muselo jednat o částku 4.000.000 až 5.000.000 Kč.

Pokud jde o žalovanou, její zástupkyně u jednání Krajského soudu odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí i na vyjádření k žalobě.

Provedení dalších důkazů nenavrhoval ani žalobce, ani žalovaná, žalobce poukázal na to, že dle jeho názoru věc je zcela jasná z rozsudku Nejvyššího soudu ČR, na nějž poukázal. Znovu zdůraznil, že celý problém vznikl tím, že pracovnice soudu řádně nečtou odůvodnění rozsudků, kdyby si odůvodnění rozsudků řádně přečetly, přesně by z odůvodnění věděly, jak mají postupovat. Navrhoval proto, aby rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2016 bylo zrušeno, zejména s ohledem na rozsudek Městského soudu v Brně ve věci č. j. 31 C 16/2011-199, a aby soud zavázal žalovanou znovu rozhodnout o výši invalidního důchodu žalobce s tím, že bude zavázána k započtení částky 978.845 Kč, jak to vyplývá z odůvodnění shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Brně.

Zástupkyně žalované navrhovala zamítnutí žaloby, trvala na tom, že žalobci bylo při výpočtu invalidního důchodu započteno vše, co dle zákona mělo být, tedy správná výše náhrady mzdy a výpočet výše invalidního důchodu je tedy správný a byl vypočítán v souladu se zákonem.

Posouzení věci krajským soudem:

Žaloba není důvodná.

Předmětem sporu mezi účastníky byla ta skutečnost, že žalobce měl za to, že do vyměřovacího základu měla být započtena náhrada mzdy ve výši 978.845,30 Kč, což se v případě žalobce nestalo a proto výpočet invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně žalobce není správný.

Soud zde uvádí, že pokud jde o shora uvedený rozsudek ve věci sp. zn. 31 C 16/2011, tento měla Česká správa sociálního zabezpečení k dispozici ode dne 19. 9. 2015, když rozsudek nabyl právní moci dne 5. 9. 2015.

Soud zde pouze uvádí, že žalobce předkládal rozsudek č. j. 31 C 16/2011-199, kde žalobcem je označena Správa nemovitosti města Brna, státní podnik v likvidaci a žalovaným J. P. a v dávkovém spise je založen rozsudek č. j. 31 C 16/2011-254, kde jako žalobce je označen JUDr. P. P., bytem M. n. 682, V. B. a žalovaným J. P., výrok obou rozsudků je naprosto shodný, včetně odůvodnění těchto rozsudků (zřejmě v průběhu řízení došlo k záměně žalobce).

Pokud je poukazováno ze strany žalobce na to, že náhrada mzdy, kterou měl žalobce ve věci vedené pod sp. zn. 31 C 16/2011 J. P. zaplatit, jednoznačně se jedná o částku 978.845,30 Kč, toto je dle něho náhrada mzdy, kterou měl obdržet a která mu měla být započtena do vyměřovacího základu.

S tímto stanoviskem však soud nesouhlasí, neboť z odůvodnění uvedeného rozsudku vyplývá, že částka 978.845,30 Kč se skládá z úroků ve výši 564.347,30 Kč a z dlužné jistiny, celkem 414.498 Kč. Součet těchto dvou částek je 978.845,30 Kč.

Podle § 16 odst. 3 věta druhá zákona č. 155/1995 Sb., do vyměřovacího základu pojistěnce se zahrnuje náhrada mzdy, platu nebo jiného příjmu započitatelného do vyměřovacího základu pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona nebo hrubého výdělku náležející v případě uvedeném v § 11 odst. 2 věty třetí v kalendářních měsících, za které náležela tato náhrada, která náleží na základě pravomocného rozhodnutí soudu nebo mimosoudní dohody, se započte v kalendářních měsících, za které náleží, a pokud nebyla její výše v jednotlivých kalendářních měsících stanovena, rozpočte se úměrně za celé období, kterých se toto rozhodnutí nebo tato dohoda týká.

Z uvedené citace § 16 odst. 3 zákon a o důchodovém pojištění vyplývá, že do vyměřovacího základu se zahrnuje náhrada mzdy, nikoliv úroky z prodlení, takže v případě žalobce náhrada mzdy činila celkem 414.498 Kč a zbytek do částky 978.845,30 Kč představují úroky, které měly být J. P. zaplacený.

Jeho tvrzení v tom směru, že celá částka 978.845,30 Kč představuje dlužnou náhradu mzdy, není správná.

S ohledem na odůvodnění rozsudku Městského soudu v Brně ve věci vedené pod sp. zn. 31 C 16/2011, na něhož žalobce odkázal, přičemž tento rozsudek ČSSZ nezavazoval k žádné povinnosti, dospěl soud k závěru, že žaloba žalobce důvodná není, a že do vyměřovacího základu pro výpočet invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně žalobce nemohla být započítána částka 978.845,30 Kč, ale pouze dlužná jistina, a to je 414.408 Kč.

Soud zde ještě poukazuje na to, že ke změně invalidity z II. stupně na III. stupně došlo ode dne 8. 8. 2014, kdy se zvýšila výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, která činila (k uvedenému datu 8. 8. 2014) 11.412

Kč, když se jedná o rozhodnutí vydané dne 15. 10. 2014, a proti tomuto rozhodnutí námitky ani žaloba k soudu podána nebyla a navíc se v dávkovém spise žalobce nachází rozhodnutí označené č. I, č. II a č. III, všechny vydané dne 30. 11. 2009, kdy byl žalobci upraven od 12. 9. 2002 částečný invalidní důchod dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., od 7. 7. 2003 byl upraven plný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) č. 155/1995 Sb., v platném znění a od 6. 12. 2004 byl upraven částečný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, přičemž proti úpravám částečného nebo plného invalidního důchodu žalobce žádné námitky neměl, tato rozhodnutí nabyla právní moci a pokud jde o žalobce, sám uvedl, že do roku 2006 skončily všechny jeho pracovněprávní spory řešené v občanskoprávním řízení, takže v době, kdy byla vydávána tato rozhodnutí, bylo již o náhradě mzdy žalobce rozhodnuto a žalobce ani proti určené výši invalidních důchodů v té době žádné výhrady neměl.

Soud tedy věc zhodnotil s ohledem na skutečnosti, které uvádí tak, že žaloba žalobce důvodná není, a proto ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, a ani žádné nežádal, pokud jde o žalovanou, nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. července 2017

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová